Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

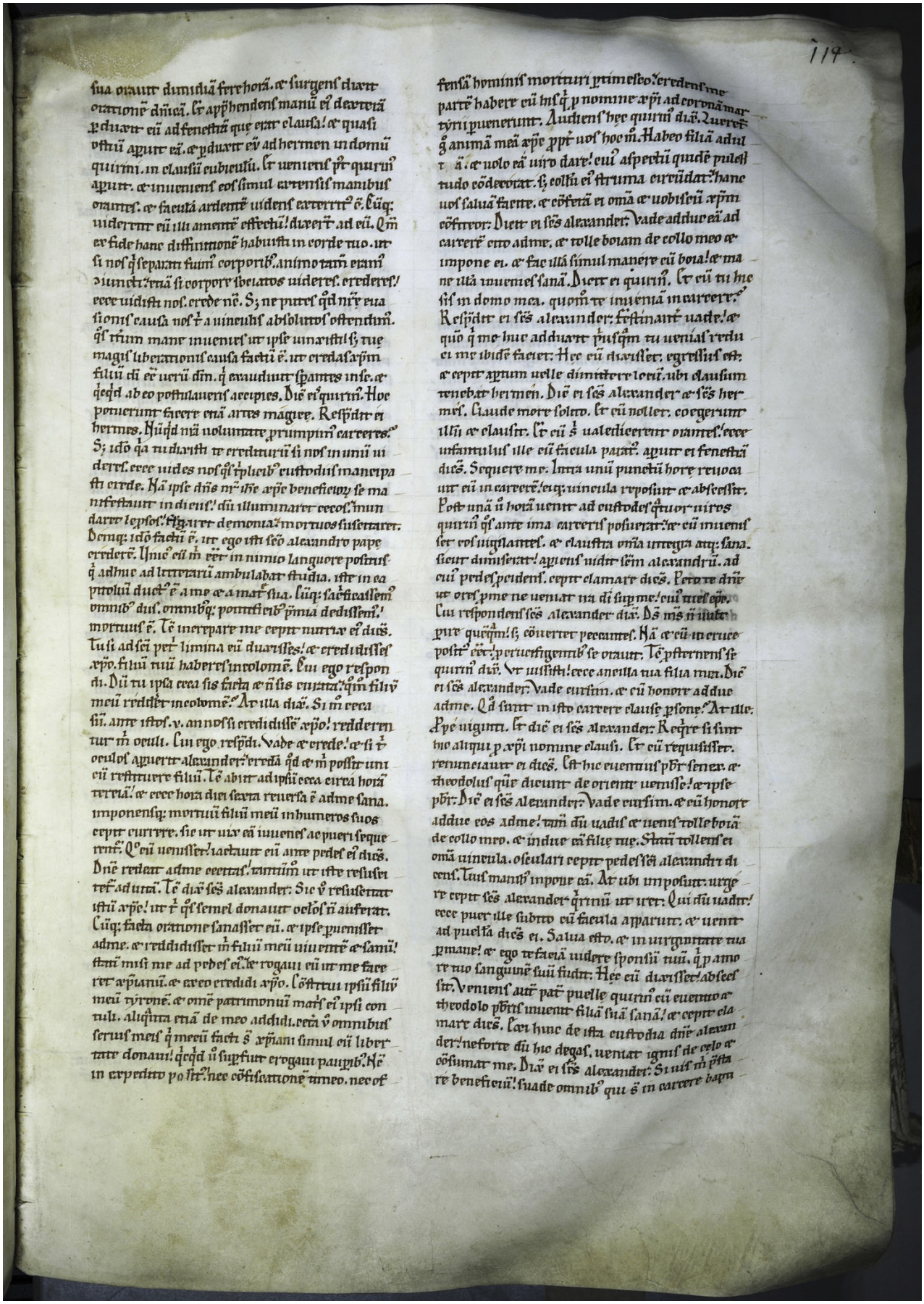

114.

sua orauit dimidiā fere horā. & surgens diuit
orationē dñicā. Et apphendens manū eī deuectā
p duxit eū ad fenestrā que erat clausa! & quasi
ostiū aperuit eā. & p duxit eū ad hermen in domū
quirini. in clausū cubiculū. Et uenient pr quirinī
aperuit. & inuenient eos simul carentis manibus
orantes. & facta ardentē uidens carcerē. Quq:
uiderunt eū illi amentē effectū! dixerūt ad eū. Qm
ex fide hanc diffinitionē habuisti in corde tuo. ut
si nos q separam fuimus corporib. animo tamen eramus
iuncti. ecce si corpore liberatos uideres. crederes!
ecce uidisti nos. crede nē. Si ne putes qd nīs ex ea
sionis causa nos ab uinculis absolutos ostendimus.
qs rium mane inuenies ut ipse uinculis tuis
magis liberationis causa factus es. ut credas ap̄m
filiū dei esse uerū dñm. q erauduit supplicis inse. &
deqd ab eo postulauerit accipies. Die ei quirinus. Hoc
poterunt facere etiā artes magice. Respdit ei
hermes. Nūqd nū uolumus p rumpim carceres.
Si ideo qa tu dixisti ut credatur tibi nos in unū in
dere. ecce uides nos qs plurib custodibus maneipa
ti erede. Hā ipse dñs mē ihe ap̄e beneficio se ma
nifestauit in diebus! dū illuminauit cecos! mun
dauit leprosos! fugauit demonia! mortuos suscitauit.
Denq: ideo factus est. ut ego isti seo alexandro pape
crederē. Unde eū in ter in nimio languore positus
q adhuc ad lectulū ambulabat studia. istr in ea
prolui duces esse me & a mater sua. Quq: sacificassem
omnib diis. omnibq: pontificib pma dedissem!
mortuus es. Te increpare me cepit nutrix ei dicēs.
Tu si ad sci pet limina eū duxisses! & credidisses!
ap̄o. filiū tuū haberes in colomē. Cui ego respon
di. Dū tu ipsa cecca sis facta & ū sis cuiata! qm filiū
meū reddet in colomē. Ar illa dixit. Si m cecca
fui. ante istos. v. annos fui credidisse ap̄o! reddetur
m oculi. Cui ego respdi. Vade & crede! & si ex
oculos aperuerit alexander! credā qd & m possit uni
eū restituere filiū. Te abiit ad ipsū cecca cuta horā
terciā! & ecce hora diei sexta reuersa est adme sana.
imponensq: mortuū filiū meū in humeros suos
cepit currere. sic ut uix eā iuuenes ac pueri seque
rent. Qo eū uenisset! iactauit eū ante pedes ei dicēs.
Dnē redeat adme cecitas! tamtū ut iste resuscitet
ad uitā. Te dixit sēs alexander. Sic ū resuscitauit
istū ap̄o! ut ex qs semel donauit oculos ei auferat.
Cuq: facta oratione sanasset eū. & ipse puerisset
adme. & reddidisset m filiū meū uiuentē & sanū!
tunc misit me ad pedes ei. & rogauit eū ut me face
ret ap̄ianū. & ex eo credidi ap̄o. Constituit ipsū filiū
meū tyronē. & omē patrimoniū matris ei ipsi con
tulit. aliqnta etiā de meo addidit. eta ū omnibus
seruis meis q meū facti s ap̄iani simul eū liber
tate donauit! deqd ū supfuit erogauit pauptib. Nē
in expedito po ter. nec cōfiscationē timeo. nec of
fensā hominis mortuū timeo. credens me
parte habere eū his q p nomine ap̄i ad coronā mar
tyrii pueneruntur. Audiens hec quirinus dixit. Quere
g animā meā ap̄e ppter nos hoc m. Habeo filiā adul
tā. & nolo eā uiro dare! cui aspectū quidē pulch
tudo cōdecorat. si collū ei struma euūdat. hanc
uos saluā facere. & cōferā ei omā & uobis ceū ap̄m
cōfitebor. Dixit ei sēs alexander. Vade adduc eā ad
carcerē esto adme. & tolle boiam de collo meo &
impone ei. & fac illā simul manere cū boia! & ma
ne illā inuenies sanā. Dixit ei quirinus. Et cū tu hic
sis in domo mea. quom te inuenia in carcere.
Respdit ei sēs alexander. festinant uade! &
quō q me huc adduxerunt p usqm tu uenias redu
ci me ibidē facies. Hec cū audisset. egressus est.
& cepit aprum uelle dimittere leonē. ubi clausum
tenebat hermen. Dixit ei sēs alexander & sēs her
mes. Claude more solito. Et cū nollet. coegerunt
illū & clausit. Et cū s ualedicerent orantes! ecce
infantulus ille cū facula paratus. aperuit ei fenestrā
dicēs. Sequere me. Intra unū punctū hore reuoca
uit eū in carcerē! eiq: uincula reposuit & abscessit.
Post una ū horā uenit ad custodes quatuor uiros
quirinī qs ante ima carceris posuerat. & cū inuenis
set eos uigilantes. & clausta omia integra atq: sana.
sicut dimiserat! agens uidit sēm alexandrū. ad
cui pedes prodens. cepit clamare dicēs. Peccatū dñe
ut ores pme ne uenat ira di sup me! cui nisi ope.
Cui respondens sēs alexander dixit. Ds ms ū inter
pur quēqm! si cōuertit peccantes. Hā & cū in cruce
posit ter! pertuerigentib se orauit. Te pstrernens se
quirinī dixit. Ut uisisti! ecce ancilla tua filia mea. Dixit
ei sēs alexander. Vade cursim. & cū honore adduc
adme. Qd sunt in isto carcere clausi psone. Ar ille.
Ppe uiginti. Et dixit ei sēs alexander. Recte si sint
hic aliqui p ap̄i nomine clausi. Et cū requisisset.
renunciauit ei dicēs. Et hic euenius pbr senex. &
theodolus qui dicunt de oriente uenisse! & ipse
pbr. Dixit ei sēs alexander. Vade cursim. & cū honore
adduc eos adme! tam diu uadis & uenis tolle boiā
de collo meo. & induc eā filie tue. Stati tollens ei
omā uincula. osculari cepit pedes sēi alexandri di
cens. Tuis manib impone eā. Ar ubi imposuit. urge
re cepit sēs alexander qrinū ut iret. Qui diu uadit!
ecce puer ille subito cū facula apparuit. & uenit
ad puellā dicēs ei. Salua esto. & in uirginitate tua
p mane! & ego te faciā uidere sponsū tuū. q p amo
re tuo sanguinē suū fudit. Hec cū audisset! abscessit.
Veniens aut pater puelle quirinus cū euenio &
theodolo pbtis inuenit filiā suā sanā! & cepit cla
mare dicēs. Quis huic de ista custodia dñe alexan
der! nefortē diu hic degas. uenat ignis de celo &
cōsumat me. Dixit ei sēs alexander. Si uis m ōsta
re beneficiū! suade omnib qui s in carcere bapti